

Påven Franciskus budskap för den tjugofemte Världsdagen för de sjuka
(11 februari 2017)

***Förundran inför Guds handlingar:
”Stora ting låter den mäktige ske med mig ...” (Luk 1:49)***

Kära Bröder och Systrar,

På den 11 februari i år kommer den tjugofemte Världsdagen för de sjuka att firas överallt i kyrkan och på ett särskilt sätt i Lourdes. Temat för årets firande är *”Förundran inför Guds handlingar: ”Stora ting låter den mäktige ske med mig ...” (Luk 1:49)*. Dagen instiftades 1992 av min föregångare Den Helige Johannes Paulus II och firades första gången i Lourdes den 11 februari 1993. Det gör det möjligt för oss att reflektera över de sjukas behov i synnerhet och mer allmänt över de som lider. Det är också ett tillfälle för de som generöst har omsorg om de sjuka, först och främst de egna familjemedlemmarna, vårdpersonal och volontärer, att tacka för sin gudagivna kallelse att bistå våra sjuka bröder och systrar. Firandet av den här dagen ger också kyrkan en förnyad andlig kraft att allt mer helhjärtat fullfölja den grundläggande delen av hennes mission som handlar om att tjäna de fattiga, de sjuka, de lidande, de utstötta och de marginaliserade (jfr Johannes Paulus II, *Motu Proprio Dolentium Hominum*, ”Människans lidande”, 11 februari 1985, 1). Säkerligen kommer de bönestunder, eukaristier, firanden av de Sjukas sakrament och gemenskapen med de sjuka liksom de bioetiska och pastoralteologiska seminarier som kommer att hållas i Lourdes kring den här dagen att på ett nytt och avgörande sätt bidra till den här tjänsten.

När jag skriver det här är jag andligt närvarande i Massabiellegrottan inför statyn av den alltid rena Jungfrun för vilken *den Mäktige har gjort stora ting* för att frälsa mänskligheten. Jag står er alla nära, ni våra lidande bröder och systrar, liksom era familjer. Jag vill också uttrycka min uppskattning för alla de som på olika sätt arbetar inom vårdsektorn i hela världen, för alla de som arbetar professionellt, ansvarsfullt och hängivet för omsorgen om, behandlingen av och det dagliga välbefinnandet hos de sjuka. Jag uppmanar er alla, sjuka, lidande, läkare, sjuksköterskor, familjemedlemmar och volontärer att i Maria se *Den sjukas hälsa*, som Guds tydliga tecken på hans kärlek till varje människa och en förebild på hur man överlåter sig till hans vilja. Jag ber att ni alltid i er tro, stärkta av Ordet och sakramenten, ska finna den styrka som behövs för att älska Gud, även mitt i lidandet.

Liksom den heliga Bernadette står vi under Marias vakande blick. Den ödmjuka flickan från Lourdes berättar att Jungfrun som hon kallade ”den underbara damen” såg på henne som människor ser på varandra. Dessa enkla ord beskriver en relations fullhet. Bernadette som var fattig, olärd och sjuk, upplevde att Maria såg på henne som en person. ”Den underbara damen” talade till henne med stor respekt och utan nedlåtenhet. Det påminner oss om att varje person är och alltid förblir en mänsklig varelse och ska behandlas som sådan. De sjuka och även de mycket allvarligt funktionshindrade har en oförytterlig värdighet och uppgift i livet. De får aldrig bara bli objekt. Om de ibland kan framstå som helt passiva så är det aldrig fallet i verkligheten.

Efter sitt besök och tack vare hennes böner i Massabiellegrottan förvandlade Bernadette sin bräcklighet till ett stöd för andra. Tack vare sin kärlek förmådde hon berika sina medmänniskor och framför allt ge sitt liv för mänsklighetens frälsning. Faktumet att ”den underbara damen” bad henne att be för syndarna påminner oss om att de sjuka och lidande inte bara vill bli helade, utan också att leva ett sant kristet liv och till och med kunna offra det som Kristi lärjungar i en äkta mission. Maria gav Bernadette kallelsen att tjäna de sjuka och att bli en Barmhärtighetens Syster. Hon fullgjorde den missionen på ett så föredömligt sätt att hon blev en förebild för all vårdpersonal. Låt oss be den alltid rena Jungfru Maria om nåden att kunna relatera till de sjuka som personer som förvisso behöver handräckning, ibland även för de enklaste saker, men som också har egna förmågor att dela med andra.

Marias blick, *Trösten för de Bedrövade*, lyser upp kyrkans ansikte genom hennes dagliga engagemang för de lidande och behövande. Fruktarna av denna omsorg om de som lider och är sjuka i världen ger oss anledning att tacka Herren Jesus, som av lydnad till Faderns vilja blev en av oss och utstod döden på ett kors för mänsklighetens frälsning. Den solidaritet som Kristus, Guds Son född av Maria, har visat är ett uttryck för Guds barmhärtiga allmakt. Guds barmhärtiga allmakt uppenbaras i vårt liv – framför allt när livet är bräckligt, smärtfyllt, förnedrat, marginaliserat och plågat – och fyller det med hoppets kraft som får oss att resa oss och håller oss uppe.

Denna mänsklighetens och trons stora rikedom får inte förslösas. Istället ska den inspirera oss att tala öppet om våra mänskliga svagheter och bemöta vår tids utmaningar inom hälsovård och teknologi. Må vi på denna Världsdag för de sjuka på nytt motiveras att arbeta för en kultur som alltmer respekterar livet, vår hälsa och vår miljö. Må denna dag också inspirera oss till förnyade ansträngningar att försvara människans integritet och värdighet, inte minst när det gäller bioetiska frågor, skyddet av de sårbara och skyddet av miljön.

På denna tjugofemte Världsdag för de sjuka vill jag i bön stödja och uppmuntra läkare, sjuksköterskor, volontärer och alla de ordensbröder och systrar som ägnar sig åt att tjäna de sjuka och de som är behövande. I detta innesluter jag också de kyrkliga och civila institutionerna som arbetar för detta och alla de familjer som kärleksfullt tar hand om sina sjuka medlemmar. Jag ber att alla ska vara glädjefyllda tecken på Guds konkreta kärlek och efterlikna det lysande vittnesbörd som så många av Guds vänner har givit. Bland dessa har vi den helige Johannes av Gud och den helige Camillus av Lellis, som är skyddshelgon för sjukhus och vårdpersonal, och den heliga Moder Teresa av Calcutta, Guds kärleks missionär.

Kära bröder och systrar, sjuka, vårdgivare och volontärer, låt oss tillsammans be till Maria. Må hennes moderliga förbön stödja och vägleda vår tro, och genom Kristus hennes Son, vinna hopp om helande och hälsa, en känsla av vänskap och ansvar, ett engagemang för en fullödig mänsklig utveckling och tacksägelse samt glädje när vi kan förundras över Guds trofasthet och barmhärtighet.

Maria, vår Moder,
i Kristus tar du emot var och en av oss som en son och en dotter.
Ge hopp åt vårt hjärtas tro och förväntan,
bistå oss i våra svagheter och lidanden,
och led oss till Kristus, din Son och vår broder.
Hjälp oss att överlämna oss till Fadern som gör mäktiga ting.

Med försäkran om att jag kommer ihåg er i mina böner, ger jag er alla min innerliga apostoliska välsignelse.

Den 8 december 2016, Firandet av Jungfru Marias utkorelse och fullkomliga renhet

Franciskus

(Översättning till svenska: Sr Madeleine Fredell OP)